

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 27 grudnia 2012 r.

Poz. 3678

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.289.2012 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 13 grudnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność **§ 1 ust. 2 oraz ust. 3 lit. b uchwały Nr XX/168/61/2012 Rady Gminy Płońska z dnia 30 października 2012 r.**, w sprawie określenia wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Gminy Płońska z powodu istotnego naruszenia prawa.

Uzasadnienie

Rada Gminy Płońska, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 7 ust. 3a ustawy z dnia 13 września 1996 r., o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r., Nr 236, poz. 2008 ze zm.) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie.

W ocenie organu nadzoru zapisy wskazane w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia w sposób istotny naruszają obowiązujące przepisy prawa.

Stosownie do art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, stanowiącego podstawę do podjęcia badanej uchwały, rada gminy określa w drodze uchwały wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań.

Zakres kompetencji organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego w przedmiocie określenia wymagań doprecyzowany został w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełnić przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia. W § 1 w/w rozporządzenia określono, iż wymagania stawiane przedsiębiorcom winny obejmować: opis wyposażenia technicznego, uwzględniający wymagania dotyczące pojazdów asenizacyjnych, bazy transportowej, zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami oraz miejsce przekazywania nieczystości ciekłych. Wymagania te winny zostać określone w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należyłą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

Określone przez radę wymagania są jednym z elementów, stanowiących podstawę do wydania decyzji w indywidualnej sprawie - zezwolenia. Wymagania, zatem winny być sformułowane w sposób precyzyjny, uwzględniający zakres przyznanego przez ustawodawcę upoważnienia.

W zakwestionowanych zapisach uchwały Rada wśród wymogów, które powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie wskazała, iż przedsiębiorca zobowiązany jest prowadzić działalność w sposób nie powodujący zagrożenia dla życia i zdrowia mieszkańców oraz zanieczyszczania tras wywozu (§ 1 ust. 2 lit. a

uchwały), mycie i dezynfekcja pojazdów winna odbywać się zgodnie z wymogami stosownych przepisów § 1 ust. 2 lit. b uchwały), po zakończeniu pracy pojazdy asenizacyjne winny być parkowane wyłącznie na terenie bazy transportowej (§ 1 ust. 2 lit. c uchwały), przedsiębiorca zobowiązany jest do zapewnienia ciągłości świadczonych usług w przypadku unieruchomienia własnego sprzętu specjalistycznego (§ 1 ust. 2 lit. d uchwały), a świadczenie usług na rzecz właścicieli nieruchomości powinno odbywać się na podstawie umowy i na warunkach w niej określonych (§ 1 ust. 2 lit. e uchwały). W § 1 ust. 3 lit. b Rada wskazała natomiast, iż przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie powinien posiadać umowę na odbiór nieczystości ciekłych przez stację zlewną. Wymienione wyżej wymagania wykraczają poza dyspozycję art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz Rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełnić przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia. Zakwestionowane regulacje dotyczą w znacznej mierze obowiązków związanych z realizacją wydanego już zezwolenia, nie mogą natomiast stanowić warunków jakie musi spełniać przedsiębiorca ubiegający się o udzielenie zezwolenia.

Realizując kompetencję wynikającą z art. 7 ust. 3a ustawy, organ stanowiący obowiązany jest ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w tym przepisie. Odstąpienie od tego obowiązku stanowi istotne naruszenie prawa. Jedną z naczelnych zasad prawa administracyjnego wskazuje na zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne powinny być zatem interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

Rada we wskazanych zapisach wychodząc poza delegację zawartą w art. 7 ust. 3a, przekroczyła przyznane jej tym przepisem kompetencje, co stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności wskazanych powyżej zapisów.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Marian Podziewski